ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Η — ΑΡΙΘΜΟΣ 597

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20 ✻ Ἐν Ἀθήναις, 15 Δεκεμβρίου 1891 ✻ ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις	φρ.	8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις	»	8.50
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	φρ. χρ.	15.—
Ἐν Ρωσσίᾳ	ρούβλ.	6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μιλλανβοᾶ καὶ *Ἐτιεβάν*: ΑΙ ΑΣΤΟΡΓΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ. — *Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ*: Ο ΛΗΣΤΗΣ, δραματικώτατον μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων. — *Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίτσις*: ΙΣΠΑΝΙΑ. — *Ἀλφόνσου Κάρρ*: Η ΧΕΙΡ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ, διήγημα.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς Ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν δανείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΜΙΛΛΑΝΒΟΑ ΚΑΙ ΕΤΙΕΒΑΝ

ΑΙ ΑΣΤΟΡΓΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ

ΚΔ'

Ἀναχωρήσασα τοῦ μεγάρου Συλὸφ ἡ κυρία Ἐσθὴρ Φλορβὰλ μετέβη κατ' εὐθεῖαν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Γάστωνος Δερός, ὅστις ὅμως ἦτο ἀπών.

Ἡ ἠθοποιὸς ἐπανῆλθε βραδύτερον.

— Δὲν θ' ἀναχωρήσω χωρὶς νὰ τὸν ἐπανίδω, χωρὶς νὰ τῷ ὁμιλήσω, ἔλεγε καθ' ἑαυτήν... Θὰ ἐπανέλθω ἀπόψε καὶ ἐὰν ἦνε ἀνάγκη θὰ τὸν ἀναμείνω εἰς τὴν θύραν του μέχρις οὗ ἐπιστρέψῃ.

Μετέβη ὅπως περιδιαβάσῃ εἰς τὸν μᾶλλον συχναζόμενον περίπατον τῆς πόλεως, εἰς τὴν δενδροστοιχίαν τῶν Ἄγγλων. Ἐκεῖ παρετήρησεν αἰφνιδίως τὸν Γάστωνα Δερός, ὅστις χωρὶς νὰ τὴν ἴδῃ ἐπροχώρει πρὸς τὸ μέρος της.

Ἡ Ἐσθὴρ ἔδραμε πρὸς αὐτόν.

— Γάστων, τῷ εἶπε διὰ φωνῆς ἠλλοιωμένης, εἶνε ἀληθὲς ὅτι νυμφεύεσθε τὴν Ἐμμελίναν Ρισόν, τὴν θυγατέρα μου;

Ὁ Γάστων, ἄφωνος ἐξ ἐκπλήξεως, ἔμεινεν ἐπὶ στιγμὴν χωρὶς ν' ἀποκριθῇ.

— Σιωπᾶτε; ἐπανέλαβεν ἡ ἠθοποιὸς τῆς ὁποίας ἡ ταραχὴ ηὔξανεν.

— Εἶνε ἀληθές, ἀπεφάσισε ν' ἀποκριθῇ ὁ ζωγράφος, νυμφεύομαι τὴν δεσποινίδα Ἐμμελίναν Ρισόν.

— Καὶ ἐγνωρίζετε ὅτι εἶνε θυγάτηρ μου;

— Τὸ ἐγνώριζον.

— Καὶ δὲν μοῦ εἴπατε τίποτε;

— Διατί νὰ σᾶς τὸ εἴπω; Ὅτε ἔμαθον ὅτι εἶσθε μήτηρ της τὴν εἶχον ἤδη ζητήσει εἰς γάμον.

Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὁ κύριος Δερὸς ἐνόμισεν ὅτι ἐβάδιζον ἐσπευσμένως ὄπισθέν του· ἐστράφη καὶ εὑρέθη ἀπέναντι τοῦ κόμητος Βανδάμ, ὅστις ἰδὼν μακρόθεν τὸν μνηστῆρα τῆς δεσποινίδος Ρισόν, ἔσπευσε τὸ βῆμα διὰ νὰ τὸν συναντήσῃ. Ἡ Φλορβὰλ ἔρριξε κραυγὴν ἀναγνωρίζουσα τὸν Κλερμοντῖνον εὐγενῆ. Οὗτος ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς ἀρχαίας του ἐρωμένης, ἠσθάνθη φλεγμονὴν αἵματος ἀνερχομένην εἰς τὸν ἐγκέφαλόν του. Ἔσχεν εἶδος ἐρυθριάσεως.

— Θὰ μονομαχήσῃς τὴν φορὰν ταύτην ἄθλιε!! ἀνέκραξε κατενεγκὼν σφοδρὸν κτύπημα διὰ τῆς ράβδου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Γάστωνος.

Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἅμαξα, ἐντὸς τῆς ὁποίας εὑρίσκοντο δύο πρόσωπα ἀνὴρ καὶ νεᾶνις, διῆλθεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐγγὺς τοῦ μέρους ἐν ᾧ συνέβη ἡ μνημονευθεῖσα σκηνή.

Κραυγὴ ἀντήχησεν. Ταραχθεὶς ὑπὸ τοῦ κτυπήματος κατ' ἀρχὰς ὁ νεαρὸς καλλιτέχνης, συνῆλθεν ἀμέσως εἰς ἑαυτὸν ἀκούων τὴν κραυγὴν ταύτην. Ἥτις, ὡς βέλος τοῦ διεπέρασε τὴν καρδίαν. Ἔρριψε τὸ ἐπισκεπτήριόν του κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ δὲ Βανδάμ, ἐνῷ ἡ Ἐσθὴρ Φλορβὰλ ὑπὸ τρόμου καταληφθεῖσα ἔφυγε δρομαία. Ὁ Γάστων ἔδραμεν εἰς τὴν ἅμαξαν, ἥτις εἶχε σταματήσει. Παρετήρησε τὴν Ἐμμελίναν λιποθυμήσασαν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ κυρίου Ρισόν. Ἐπέβη τῆς ἁμάξης ἥτις ἀνεχώρησεν ἀπὸ ρυτῆρος τρέχουσα καὶ μετά τινα λεπτὰ πατὴρ καὶ μνηστὴρ μετέφερον τὴν Ἐμμελίναν εἰς τὸ δωμάτιόν της καὶ τὴν ἀπέθετον ἐπὶ τοῦ ἀυακλίντρου. Ἡ νεαρὰ κόρη δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς ἑαυτήν. Ἔμελλε δὲ νὰ ὁμιλήσῃ, ὅτε ὁ κύριος Ρισὸν θέτων τὸν δάκτυλον ἐπὶ τοῦ στόματος:

— Βραδύτερον, τὸ ἑσπέρας, τῇ εἶπε, θὰ σοὶ ἐξηγήσωμεν τὰ πάντα. Πρὸς στιγμὴν ἔχεις ἀνάγκην ἡσυχίας. Πρέπει νὰ μείνῃς ἐδῶ καὶ ν' ἀναπαυθῇς.

Εἶτα, ποιήσας σημεῖον εἰς τὸν Γάστωνα, διῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον.

— Εἴμεθα μόνοι, εἶπεν ὁ κύριος Ρισὸν εἰς τὸν Γάστωνα, δυνάμεθα νὰ συνομιλήσωμεν. Ἴδωμεν, ἀγαπητέ μου φίλε, ἀποκριθῆτέ μοι μετ' εἰλικρινείας, τί συνέβη;

— Ἐκτυπήθην, τὸ ἴδατε, ἀπήντησεν ὁ Δερός.

— Βεβαίως ἡ τύχη ἠθέλησεν ἵνα ἡ ἅμαξα ἡμῶν διέλθῃ πλησίον σας τὴν στιγμὴν ἐκείνην· ἀλλὰ τὸ αἴτιον τῆς ἔριδος ταύτης προέρχεται ἐκ... γυναικός, ἥτις ἦτο μαζύ σας, δὲν ἔχει οὕτω;

— Ναί.

— Τὴν γνωρίζετε λοιπὸν τὴν γυναῖκα αὐτήν;

— Τὴν ἐγνώρισα εἰς Παρισίους.

— Πῶς συμβαίνει νὰ εὑρίσκεται εἰς Νίκαιαν;

— Ἐγκατέλειψε τοὺς Παρισίους διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Φλωρεντίαν... Ἐσταμάτησεν εἰς Νίκαιαν, ὅπως διέλθῃ ἡμέρας τινὰς παρὰ τῇ κομήσσῃ δὲ Συλόφ, ἥτις εἶνε φίλη της... γνώσκετε ὅτι ἐπισκέπτομαι συχνὰ τὴν κόμησσαν, ἥτις εἰς Παρισίους ἔδειξε μέγαν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ ἐμοῦ.

— Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν της συνηντήσατε τὴν γυναῖκα αὐτήν;

— Μάλιστα.

— Ἀλλὰ τοῦτο δὲν μοὶ ἐξηγεῖ τὸ αἴτιον τῆς ἔριδος.

— Εἶνε ἁπλούστατον· ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος μ' ἐκτύπησεν...

— Ὁ κύριος δὲ Βανδάμ;

— Ἠξεύρετε τὸ ὄνομά του;

— Βεβαίως. Ἐνθυμηθῆτε ὅτι ἔλαβον μέρος ὡς πραγματογνώμων εἰς τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἣν ἐκατηγορήθη.